

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2008/105/ES

ze dne 16. prosince 2008

o normách environmentální kvality v oblasti vodní politiky, změně a následném zrušení směrnic Rady 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS a změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Chemické znečištění povrchových vod představuje ohrožení vodního prostředí s účinky, jako jsou například bezprostřední a dlouhodobá toxicita pro vodní organismy, akumulace v ekosystému a úbytek stanovišť a biologické rozmanitosti, jakož i ohrožení lidského zdraví. Přednostně je třeba zjistit příčiny znečištění a řešit problematiku emisí přímo u zdroje, a to ekonomicky i ekologicky nejúčinnějším způsobem.
- (2) Podle čl. 174 odst. 2 druhé věty Smlouvy má být politika Společenství v oblasti životního prostředí založena na zásadách obezřetnosti a prevence, odvracení ohrožení životního prostředí především u zdroje a na zásadě „znečišťovatel platí“.
- (3) V souladu s čl. 174 odst. 3 Smlouvy má Společenství při přípravě své politiky v oblasti životního prostředí přihlížet k dostupným vědeckým a technickým údajům, k podmínkám životního prostředí v různých regionech

Společenství, k hospodářskému a sociálnímu rozvoj Společenství jako celku a vyváženému rozvoji jeho regionů, jakož i k možnému prospěchu a nákladům plynoucím z činnosti nebo nečinnosti.

- (4) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí ⁽³⁾ uvádí, že mezi klíčové environmentální priority tohoto programu patří životní prostředí, zdraví a kvalita života, a zdůrazňuje nutnost zavést konkrétnější právní předpisy v oblasti vodní politiky.
- (5) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky ⁽⁴⁾, stanoví strategii proti znečišťování vod a požaduje další specifická opatření pro snižování znečištění a normy environmentální kvality (NEK). Tato směrnice stanoví NEK v souladu s ustanoveními a cíli směrnice 2000/60/ES.
- (6) V souladu s článkem 4 směrnice 2000/60/ES, zejména s ustanovením jeho odst. 1 písm. a), by členské státy měly provést nezbytná opatření podle čl. 16 odst. 1 a 8 uvedené směrnice s cílem postupně snížit znečišťování prioritními látkami a zastavit nebo postupně odstranit emise, vypouštění a úniky prioritních nebezpečných látek.
- (7) Od roku 2000 bylo přijato mnoho aktů Společenství, které v souladu s článkem 16 směrnice 2000/60/ES tvoří opatření určená k omezování emisí jednotlivých prioritních látek. Mnohá opatření na ochranu životního prostředí navíc spadají do působnosti jiných právních předpisů Společenství. Proto by mělo být upřednostněno provádění a revize stávajících nástrojů před zaváděním nových omezení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 97, 28.4.2007, s. 3.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 22. května 2007 (Úř. věst. C 102 E, 24.4.2008, s. 90), společný postoj Rady ze dne 20. prosince 2007 (Úř. věst. C 71 E, 18.3.2008, s. 1) a postoj Evropského parlamentu ze dne 17. června 2008 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. října 2008.

⁽³⁾ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1.

- (8) Pokud jde o omezování emisí prioritních látek z bodových a difuzních zdrojů podle článku 16 směrnice 2000/60/ES, zdá se, že pro členské státy je nákladově efektivnější a přiměřenější, aby v případě potřeby do programu opatření, který má být vypracován pro každou oblast povodí v souladu s článkem 11 směrnice 2000/60/ES, zahrnuly vedle provádění jiných právních předpisů Společenství i vhodná omezující opatření podle článku 10 uvedené směrnice.
- (9) Členské státy by měly zlepšit poznatky a dostupné údaje o zdrojích prioritních látek a způsobech znečištění, aby se určily možnosti cílených a účinných kontrol. Členské státy by měly mimo jiné ve vhodných případech a s náležitou pravidelností sledovat sediment a biotu, aby mohly poskytnout dostatečné údaje k vypracování spolehlivých analýz dlouhodobých trendů těchto prioritních látek, které jsou náchylné k akumulaci v sedimentu nebo v biotě. Výsledky sledování, včetně sledování sedimentu a bioty, by měly být zpřístupněny v rozsahu vyžadovaném článkem 3 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 2455/2001/ES ze dne 20. listopadu 2001, kterým se stanoví seznam prioritních látek v oblasti vodní politiky⁽¹⁾, aby poskytly informace k budoucím návrhům Komise předkládaným podle čl. 16 odst. 4 a 8 směrnice 2000/60/ES.
- (10) Rozhodnutí č. 2455/2001/ES stanoví první seznam 33 látek nebo skupin látek, pro něž se přednostně přijímají opatření na úrovni Společenství. Některé z těchto prioritních látek byly označeny za prioritní nebezpečné látky, u kterých by členské státy měly provést nezbytná opatření s cílem zastavit nebo postupně odstranit jejich emise, vypouštění a úniky. U látek, které se vyskytují přirozeně nebo vznikají přírodními procesy, však zastavení nebo postupné odstranění emisí, vypouštění a úniků ze všech potenciálních zdrojů není možné. Některé látky byly přezkoumány a měly by být klasifikovány. Komise by měla pokračovat v přezkumu seznamu prioritních látek, přičemž by měla určit látky, pro které se přednostně přijímají opatření na základě dohodnutých kritérií, prokazujících riziko pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím, podle časového plánu stanoveného v článku 16 směrnice 2000/60/ES, a co nejdříve předložit příslušné návrhy.
- (11) V zájmu Společenství a s cílem účinněji regulovat ochranu povrchových vod je vhodné, aby NEK byly stanoveny pro znečišťující látky klasifikované jako prioritní látky na úrovni Společenství a aby byla členským státům ponechána možnost stanovit v případě
- nutnosti pravidla pro zbývající znečišťující látky na vnitrostátní úrovni, s výhradou uplatňování příslušných pravidel Společenství. Do seznamu prioritních látek nicméně nebylo zařazeno osm znečišťujících látek, které spadají do působnosti směrnice Rady 86/280/EHS ze dne 12. června 1986 o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění některých nebezpečných látek uvedených v seznamu I přílohy směrnice 76/464/EHS⁽²⁾ a tvoří součást skupiny látek, pro které by členské státy měly provést nezbytná opatření s cílem dosáhnout do roku 2015 dobrého chemického stavu ve smyslu článků 2 a 4 směrnice 2000/60/ES. Ukázalo se však, že společné normy stanovené pro tyto znečišťující látky jsou užitečné, a že je proto vhodné zachovat úpravu těchto norem na úrovni Společenství.
- (12) Ustanovení týkající se současných cílů environmentální kvality stanovená ve směrnici Rady 82/176/EHS ze dne 22. března 1982 o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění rtuti z průmyslu elektrolyzy alkalických chloridů⁽³⁾, ve směrnici Rady 83/513/EHS ze dne 26. září 1983 o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění kadmia⁽⁴⁾, ve směrnici Rady 84/156/EHS ze dne 8. března 1984 o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění rtuti z jiných průmyslových oborů, než je elektrolyza alkalických chloridů⁽⁵⁾, ve směrnici Rady 84/491/EHS ze dne 9. října 1984 o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění hexachlorcyklohexanu⁽⁶⁾ a ve směrnici 86/280/EHS se stanou tedy nadbytečnými a měla by být zrušena.
- (13) Vodní prostředí může být postiženo chemickým znečištěním krátkodobě i dlouhodobě, a proto by základem pro stanovení NEK měly být údaje jak o bezprostředních, tak i dlouhodobých účincích. Pro zajištění odpovídající ochrany vodního prostředí a lidského zdraví by měly být stanoveny roční průměrné NEK na úrovni zajišťující ochranu před dlouhodobou expozicí a pro účely ochrany před krátkodobou expozicí by měly být stanoveny nejvyšší přípustné koncentrace.
- (14) V souladu s pravidly stanovenými v části 1.3.4 přílohy V směrnice 2000/60/ES mohou členské státy v případech monitorování souladu s NEK, včetně těch, jež jsou vyjádřeny jako nejvyšší přípustné koncentrace, zavést statistické metody, jakou je například výpočet percentilu, a řešit tím odlehle výsledky – tedy extrémní odchylky od průměru – a chybné údaje tak, aby byla zajištěna přijatelná míra správnosti a přesnosti. K zajištění srovnatelnosti monitorování mezi členskými státy je vhodné stanovit, že mají být prováděcí pravidla pro tyto statistické metody přijímána postupy projednávání ve výboru.

(2) Úř. věst. L 181, 4.7.1986, s. 16.

(3) Úř. věst. L 81, 27.3.1982, s. 29.

(4) Úř. věst. L 291, 24.10.1983, s. 1.

(5) Úř. věst. L 74, 17.3.1984, s. 49.

(6) Úř. věst. L 274, 17.10.1984, s. 11.

(1) Úř. věst. L 331, 15.12.2001, s. 1.

- (15) Stanovení hodnot NEK na úrovni Společenství by se v této fázi mělo u většiny látek omezit pouze na povrchové vody. Pokud však jde o hexachlorbenzen, hexachlorbutadien a rtuť, nelze zajistit ochranu před nepřímými účinky a sekundární otravou na úrovni Společenství pouze prostřednictvím NEK pro povrchové vody. Proto je pro tyto tři látky vhodné stanovit na úrovni Společenství NEK pro biotu. Aby členské státy mohly jednat pružně v závislosti na své strategii monitorování, mělo by jim být umožněno monitorovat a používat tyto NEK pro biotu, nebo stanovit přísnější NEK pro povrchové vody zajišťující stejnou úroveň ochrany.
- (16) Členské státy by měly mít možnost stanovit NEK pro sediment anebo pro biotu na vnitrostátní úrovni a uplatňovat tyto NEK namísto NEK pro vodu stanovených v této směrnici. Tyto NEK by měly být stanoveny transparentním postupem zahrnujícím oznámení Komisi a ostatním členským státům s cílem zajistit úroveň ochrany srovnatelnou s NEK pro vodu stanovenými na úrovni Společenství. Komise by tato oznámení měla shrnout ve svých zprávách o provádění směrnice 2000/60/ES. Sediment a biota navíc zůstávají důležitými maticemi pro monitorování určitých látek s významným akumulacním potenciálem. Členské státy by měly za účelem posouzení dlouhodobých dopadů lidské činnosti a trendů přijmout opatření, v souladu s článkem 4 směrnice 2000/60/ES, jejichž cílem je zajistit, aby se stávající úrovně kontaminace v biotě a sedimentech výrazně nezvyšovaly.
- (17) V souladu s článkem 13 a s přílohou VII částí A bodem 5 směrnice 2000/60/ES by měly být všechny výjimky z uplatňování NEK pro prioritní látky v souvislosti s vodními útvary podle čl. 4 odst. 4, 5 a 6 uvedené směrnice a s přihlédnutím k čl. 4 odst. 8 a 9 uvedené směrnice uváděny v plánech povodí. Za předpokladu, že jsou splněny požadavky uvedené v článku 4 směrnice 2000/60/ES, včetně podmínek pro výjimky, mohou být prováděny činnosti, které vedou k vypouštění, emisím a únikům prioritních látek, a to i plavba a bagrování.
- (18) Členské státy musí dodržovat směrnici Rady 98/83/ES ze dne 3. listopadu 1998 o jakosti vody určené k lidské spotřebě⁽¹⁾ a hospodařit s útvary povrchových vod využívanými k odběru pitné vody podle článku 7 směrnice 2000/60/ES. Tato směrnice by proto měla být provedena, aniž jsou dotčeny ty požadavky, které mohou vyžadovat přísnější normy.
- (19) V blízkosti míst vypouštění z bodových zdrojů jsou koncentrace znečišťujících látek obvykle vyšší než koncentrace v okolní vodě. Členské státy by proto měly mít možnost využívat mísící zóny, pokud to neovlivní dodržování příslušných NEK ve zbývající části útvaru povrchové vody. Rozsah mísících zón by měl být omezen na okolí přilehlé k místu vypouštění a měl by být přiměřený. Členské státy by případně měly v souladu s čl. 3 odst. 4 směrnice 2000/60/ES zajistit koordinaci požadavků na dosažení environmentálních cílů stanovených v článku 4 uvedené směrnice v celé oblasti povodí, což by mělo zahrnovat i vymezení mísících zón v přeshraničních vodních útvarech.
- (20) Je nutné kontrolovat soulad s cíli pro zastavení nebo postupné odstranění a snižování, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2000/60/ES, a zajistit transparentnost posuzování souladu s těmito povinnostmi, zejména pokud jde o posouzení významných emisí, vypouštění a úniků v důsledku lidských činností. Dále, harmonogram pro zastavení nebo postupné odstranění a snižování se může vztahovat pouze na soupis. Mělo by být rovněž možné posoudit uplatnění čl. 4 odst. 4 až 7 směrnice 2000/60/ES. Stejně tak je potřebný vhodný nástroj pro kvantifikaci úniků látek, k nimž dochází přirozeně nebo v důsledku přírodních procesů, kdy úplné zastavení nebo odstranění ze všech možných zdrojů není možné. Za účelem splnění těchto požadavků by měl každý členský stát vypracovat seznam emisí, vypouštění a úniků pro každou oblast povodí nebo část oblasti povodí na svém území.
- (21) S cílem zabránit zdvojení práce při pořizování těchto seznamů a zajistit jejich soudržnost s dalšími stávajícími nástroji v oblasti ochrany povrchových vod by členské státy měly využít informace shromážděné podle směrnice 2000/60/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek⁽²⁾.
- (22) Za účelem zajištění jednotné ochrany povrchových vod by členské státy, které mají společné útvary povrchových vod, měly koordinovat své monitorovací činnosti a případně i sestavování seznamů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 32.

⁽²⁾ Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1.

- (23) Členské státy by pro změření základních údajů seznamu měly mít možnost zvolit si odpovídající roční referenční období, aby tak byly lépe zohledněny jejich potřeby. V úvahu by však měla být vzata skutečnost, že úniky spojené s použitím pesticidů se mohou rok od roku značně lišit, a to z důvodu různé míry jejich používání, například v důsledku různých klimatických podmínek. V případě určitých látek, na něž se vztahuje směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh ⁽¹⁾, by proto členské státy měly mít možnost rozhodnout se pro tříleté referenční období pro tyto látky.
- (24) Za účelem optimalizace využívání seznamu je vhodné stanovit lhůtu, v níž Komise ověří, že v oblasti emisí, vypouštění a úniků dochází k vývoji směřujícímu k souladu s cíli uvedenými v čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2000/60/ES, za podmínek čl. 4 odst. 4 a 5 uvedené směrnice.
- (25) Měly by být vypracovány technické pokyny, které by přispěly k harmonizaci metod používaných členskými státy k sestavování seznamů emisí, vypouštění a úniků, a to včetně úniků ze znečištění nashromážděného v sedimentech.
- (26) Některé členské státy jsou postiženy znečištěním, jehož zdroj leží mimo jurisdikci daného státu. Je proto vhodné upřesnit, že členský stát neporušuje své povinnosti podle této směrnice v důsledku překročení NEK způsobeného tímto přeshraničním znečištěním za předpokladu, že splnil určité podmínky a že případně využil příslušných ustanovení směrnice 2000/60/ES.
- (27) Komise by měla na základě zpráv členských států podle s článku 15 směrnice 2000/60/ES přezkoumat potřebu změnit stávající akty a vypracovat dodatečná konkrétní opatření v rámci celého Společenství, například kontroly emisí, a případně by měla předložit příslušné návrhy. Komise by měla informovat o svých závěrech z tohoto přezkumu Evropský parlament a Radu v rámci zprávy vypracované podle čl. 18 odst. 1 směrnice 2000/60/ES. Při předkládání návrhů opatření k omezování emisí a s ohledem na článek 10 směrnice 2000/60/ES by Komise měla vzít v úvahu stávající požadavky na omezování emisí, například požadavky formulované podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění ⁽²⁾, a nejnovější vývoj technologií využívaných ke snižování znečištění.
- (28) Kritéria pro určení látek, které jsou perzistentní, bioakumulativní a toxické, jakož i látek vyvolávajících stejné znepokojení, zejména velmi perzistentních a velmi bioakumulativních, jak je uvedeno ve směrnici 2000/60/ES, jsou stanovena v technických pokynech pro posuzování rizik určených pro směrnici Komise 93/67/EHS ze dne 20. července 1993, kterou se stanoví zásady posuzování rizik pro člověka a životní prostředí u látek oznámených v souladu se směrnicí Rady 67/548/EHS ⁽³⁾, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh ⁽⁴⁾ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek a o zřízení Evropské agentury pro chemické látky ⁽⁵⁾. K zajištění konzistentnosti právních předpisů Společenství by měla být pro přezkum látek podle rozhodnutí č. 2455/2001/ES používána pouze tato kritéria a příloha X směrnice 2000/60/ES by měla být odpovídajícím způsobem nahrazena.
- (29) Povinnosti stanovené ve směrnicích uvedených v příloze IX směrnice 2000/60/ES jsou již začleněny do směrnice 2008/1/ES a směrnice 2000/60/ES a přinejmenším stejná úroveň ochrany je zaručena v případě zachování nebo revize NEK. S cílem zajistit důsledný přístup k chemickému znečištění povrchových vod a zjednodušit a upřesnit stávající právní předpisy Společenství v této oblasti je vhodné v souladu se směrnicí 2000/60/ES s účinností ode dne 22. prosince 2012 zrušit směrnice 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS.
- (30) Byla zvážena doporučení uvedená ve směrnici 2000/60/ES, zejména doporučení Vědeckého výboru pro toxicitu, ekotoxicitu a životní prostředí.
- (31) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽⁶⁾ se členské státy vybízejí k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a tyto tabulky zveřejnily.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2008, s. 8.

⁽³⁾ Úř. věst. L 227, 8.9.1993, s. 9.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1; opraveno v Úř. věst. L 136, 29.5.2007, s. 3.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

(32) Jelikož cíle této směrnice, totiž dosažení dobrého chemického stavu povrchových vod stanovením NEK pro prioritní látky a některé další znečišťující látky, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu zachování stejné úrovně ochrany povrchových vod v celém Společenství lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

(33) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.

(34) Zejména je třeba zmocnit Komisi ke změně přílohy I části B bodu 3 této směrnice. Jelikož má toto opatření obecný význam a jeho účelem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice nebo ji doplnit o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijato v souladu s regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

S cílem dosáhnout dobrého chemického stavu povrchových vod a v souladu s ustanoveními a cíli článku 4 směrnice 2000/60/ES stanoví tato směrnice normy environmentální kvality (NEK) pro prioritní látky a některé další znečišťující látky podle článku 16 uvedené směrnice.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se použijí definice stanovené v článku 2 směrnice 2000/60/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

Článek 3

Normy environmentální kvality

1. Členské státy v souladu s článkem 1 této směrnice a s článkem 4 směrnice 2000/60/ES použijí pro útvary povrchových vod NEK stanovené v části A přílohy I této směrnice.

Členské státy použijí NEK pro útvary povrchových vod podle požadavků stanovených v části B přílohy I.

2. Členské státy se mohou u některých kategorií povrchových vod rozhodnout používat NEK pro sediment nebo biotu místo norem stanovených v části A přílohy I. Členské státy, které této možnosti využijí:

a) použijí pro rtuť a její sloučeniny NEK 20 µg/kg nebo pro hexachlorbenzen NEK 10 µg/kg nebo pro hexachlorbutadien NEK 55 µg/kg, přičemž tyto NEK se týkají tkáně (čerstvé váhy) při zvolení nejvhodnějšího ukazatele mezi rybami, měkkýši, koryši a další biotou;

b) stanoví a použijí v případě určených látek NEK, které jsou odlišné od norem pro sediment nebo biotu uvedených v písmenu a). Tyto NEK zajistí přinejmenším stejnou úroveň ochrany, jakou stanoví NEK pro vody uvedené v příloze I části A;

c) určí pro látky uvedené v písmenech a) a b) četnost monitorování v biotě nebo sedimentu. Monitorování se provádí alespoň jednou ročně, nelze-li na základě technických znalostí a odborného úsudku odůvodnit jiný interval; a

d) prostřednictvím výboru uvedeného v článku 21 směrnice 2000/60/ES uvědomí Komisi a ostatní členské státy o látkách, pro něž byly v souladu s písmenem b) stanoveny NEK, o důvodech a východisku pro použití tohoto postupu, o náhradních NEK, jež stanovily, včetně údajů a metodiky, podle níž byly náhradní NEK vyvozeny, o kategoriích povrchových vod, k nimž by se měly vztahovat, a o četnosti plánovaného monitorování, spolu s odůvodněním této četnosti.

Komise uvede přehled oznámení podle písmene d) výše a podle poznámky 9 na konci textu v části A přílohy I ve zprávách zveřejněných v souladu s článkem 18 směrnice 2000/60/ES.

3. Členské státy na základě monitorování stavu vod prováděného v souladu s článkem 8 směrnice 2000/60/ES zajistí analýzu dlouhodobých trendů koncentrací prioritních látek uvedených na seznamu v části A přílohy I, které se mohou kumulovat v sedimentu nebo biotě, přičemž zejména zohlední látky označené čísly 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 a 30. V souladu s článkem 4 směrnice 2000/60/ES přijmou opatření, jejichž cílem je zajistit, aby se tyto koncentrace v sedimentu nebo příslušné biotě výrazně nezvyšovaly.

Členské státy určí četnost monitorování v sedimentu nebo v biotě tak, aby byl zajištěn dostatek údajů pro spolehlivou analýzu dlouhodobých trendů. Monitorování by mělo v zásadě probíhat každé tři roky, nelze-li na základě technických znalostí a odborného úsudku odůvodnit jiný interval.

4. Komise přezkoumá technický a vědecký pokrok, včetně závěrů hodnocení rizik podle čl. 16 odst. 2 písm. a) a b) směrnice 2000/60/ES a informací týkajících se registrace látek zpřístupněných veřejnosti podle článku 119 nařízení (ES) č. 1907/2006, a v případě nutnosti navrhne revizi NEK stanovených v části A přílohy I postupem podle článku 251 Smlouvy v souladu s časovým rozvrhem stanoveným v čl. 16 odst. 4 směrnice 2000/60/ES.

5. Bod 3 části B přílohy I této směrnice lze změnit regulativním postupem s kontrolou stanoveným v čl. 9 odst. 3 této směrnice.

Článek 4

Mísící zóny

1. Členské státy mohou vymezit mísící zóny přilehlé k místu vypouštění. Koncentrace jedné nebo více látek uvedených v příloze I části A mohou v těchto mísících zónách překračovat příslušné NEK, pokud neovlivní dodržení těchto norem ve zbývajících částech daného útvaru povrchových vod.

2. Členské státy, jež vymezují mísící zóny, uvedou v plánech povodí vypracovaných v souladu s článkem 13 směrnice 2000/60/ES popis:

a) přístupů a metodických postupů použitých pro vymezení těchto zón a

b) opatření přijatých s cílem snížit v budoucnu rozsah mísících zón, jako jsou např. opatření podle čl. 11 odst. 3 písm. k)

směrnice 2000/60/ES, přezkum povolení uvedených ve směrnici 2008/1/ES nebo předchozí kroky uvedené v čl. 11 odst. 3 písm. g) směrnice 2000/60/ES.

3. Členské státy, jež vymezují mísící zóny, zajistí, aby rozsah každé takové zóny byl:

a) omezen na okolí přilehlé k místu vypouštění;

b) přiměřený, s ohledem na koncentrace znečišťujících látek v místě vypouštění a na podmínky týkající se emisí znečišťujících látek obsažené v předchozích předpisech, jako je povolení nebo oprávnění podle čl. 11 odst. 3 písm. g) směrnice 2000/60/ES, a v jakýchkoli jiných příslušných právních předpisech Společenství v souladu s použitím nejlepších dostupných technik a s článkem 10 směrnice 2000/60/ES, zejména poté, co byly tyto předchozí předpisy revidovány.

4. Technické pokyny pro identifikaci mísících zón se přijímají regulativním postupem podle čl. 9 odst. 2 této směrnice.

Článek 5

Seznam emisí, vypouštění a úniků

1. Na základě informací shromážděných v souladu s články 5 a 8 směrnice 2000/60/ES, podle nařízení (ES) č. 166/2006 a na základě jiných dostupných údajů vypracují členské státy seznam (případně doplněný mapami) emisí, vypouštění a úniků všech prioritních látek a znečišťujících látek uvedených v části A přílohy I této směrnice pro každou oblast povodí nebo část oblasti povodí ležící na jejich území, a to případně včetně koncentrací těchto látek v sedimentu a biotě.

2. Referenční období pro stanovení hodnot znečišťujících látek, které mají být zapsány do seznamů uvedených v odstavci 1, je jeden rok v období let 2008 až 2010.

Avšak pro prioritní látky nebo znečišťující látky, na něž se vztahuje směrnice 91/414/EHS, mohou být tyto položky vypočteny jako průměrná hodnota z let 2008, 2009 a 2010.

3. Členské státy sdělí Komisi seznamy vypracované podle odstavce 1, včetně příslušných referenčních období, v souladu s ohlašovací povinností podle čl. 15 odst. 1 směrnice 2000/60/ES.

4. Členské státy zaktualizují své seznamy jako součást přezkumu analýz uvedených v čl. 5 odst. 2 směrnice 2000/60/ES.

Referenčním obdobím pro zjištění hodnot v aktualizovaných seznamech je rok před dokončením analýzy. Pro prioritní látky nebo znečišťující látky, na něž se vztahuje směrnice 91/414/EHS, mohou být tyto položky vypočteny jako průměrná hodnota ze tří let před dokončením dotčené analýzy.

Členské státy zveřejní aktualizované seznamy ve svých aktualizovaných plánech povodí, jak je stanoveno v čl. 13 odst. 7 směrnice 2000/60/ES.

5. Komise do roku 2018 ověří, že emise, vypouštění a úniky uvedené v seznamu směřují k souladu s cíli spočívajícími ve snížení nebo zastavení stanovenými v čl. 4 odst. 1 písm. a) bodě iv) směrnice 2000/60/ES, s výhradou čl. 4 odst. 4 a 5 uvedené směrnice.

6. Technické pokyny pro vypracování seznamů se přijímají regulativním postupem podle čl. 9 odst. 2 této směrnice.

Článek 6

Přeshraniční znečištění

1. Překročí-li členský stát některé z NEK, nepovažuje se to za neplnění povinností podle této směrnice, může-li prokázat, že:

- a) překročení způsobil zdroj znečištění mimo jeho jurisdikci;
- b) v důsledku tohoto přeshraničního znečištění nebyl schopen podniknout účinné kroky k dodržení příslušných NEK a
- c) použil koordinační mechanismy stanovené v článku 3 směrnice 2000/60/ES a vhodným způsobem využil ustanovení čl. 4 odst. 4, 5 a 6 této směrnice pro ty vodní útvary, jež byly přeshraničním znečištěním zasaženy.

2. Členské státy za okolností uvedených v odstavci 1 tohoto článku použijí mechanismus stanovený v článku 12 směrnice 2000/60/ES a poskytnou v souladu s ohlašovací povinností

stanovenou v čl. 15 odst. 1 směrnice 2000/60/ES Komisi nezbytné informace a přehled opatření prováděných v souvislosti s přeshraničním znečištěním v daném plánu povodí.

Článek 7

Podávání zpráv a přezkum

1. Na základě zpráv členských států, včetně zpráv podle článku 12 směrnice 2000/60/ES a zejména na základě zpráv o přeshraničním znečištění, Komise posoudí potřebu změny stávajících aktů, a zda jsou nutná zvláštní dodatečná opatření na úrovni celého Společenství, například omezování emisí.

2. Komise informuje Evropský parlament a Radu v rámci zprávy vypracované podle čl. 18 odst. 1 směrnice 2000/60/ES o

- a) závěrech přezkumu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku;
- b) opatřeních přijatých s cílem zmenšit rozsah misícih zón vymezených v souladu s čl. 4 odst. 1 této směrnice;
- c) výsledcích ověření podle čl. 5 odst. 5 této směrnice;
- d) stavu znečištění pocházejícího z území mimo Společenství.

Komise zprávu případně doplní příslušnými návrhy.

Článek 8

Přezkum přílohy X směrnice 2000/60/ES

V rámci přezkumu přílohy X směrnice 2000/60/ES podle čl. 16 odst. 4 uvedené směrnice Komise posoudí, zda mají být zejména látky stanovené v příloze III této směrnice případně identifikovány jako prioritní látky nebo prioritní nebezpečné látky. Komise sdělí výsledky přezkumu Evropskému parlamentu a Radě do 13. ledna 2011. Komise zprávu případně doplní příslušnými návrhy, zejména návrhy na identifikaci nových prioritních látek nebo prioritních nebezpečných látek nebo na identifikaci některých prioritních látek jako prioritních nebezpečných látek, a podle potřeby stanoví odpovídající NEK povrchových vod, sedimentu či bioty.

Článek 9**Postup projednávání ve výboru**

1. Komisi je nápomocen výbor uvedený v čl. 21 odst. 1 směrnice 2000/60/ES.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 10**Změna směrnice 2000/60/ES**

Příloha X směrnice 2000/60/ES se nahrazuje zněním uvedeným v příloze II této směrnice.

Článek 11**Změna směrnic 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS**

1. Příloha II směrnic 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS a 84/491/EHS se zrušuje.

2. Části B v oddílech I až XI přílohy II směrnice 86/280/EHS se zrušují.

Článek 12**Zrušení směrnic 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS**

1. Směrnice 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS se zrušují s účinkem ode dne 22. prosince 2012.

2. Do dne 22. prosince 2012 mohou členské státy provádět monitorování a podávat zprávy podle článků 5, 8 a 15 směrnice 2000/60/ES namísto jejich provádění podle směrnic uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 13**Provedení**

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 13. července 2010.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 14**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 15**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státem.

Ve Štrasburku dne 16. prosince 2008.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
B. LE MAIRE

PŘÍLOHA I

NORMY ENVIRONMENTÁLNÍ KVALITY PRO PRIORITNÍ LÁTKY A NĚKTERÉ DALŠÍ ZNEČIŠŤUJÍCÍ LÁTKY

ČÁST A: NORMY ENVIRONMENTÁLNÍ KVALITY (NEK)

RP: roční průměr;

NPK: nejvyšší přípustná koncentrace.

Jednotka: [µg/l].

1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)
č.	Název látky	Číslo CAS ⁽¹⁾	RP-NEK ⁽²⁾ vnitrozemské povrchové vody ⁽³⁾	RP-NEK ⁽²⁾ ostatní povrchové vody	NPK-NEK ⁽⁴⁾ vnitrozemské povrchové vody ⁽³⁾	NPK-NEK ⁽⁴⁾ ostatní povrchové vody
1)	Alachlor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
2)	Anthracen	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
3)	Atrazin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
4)	Benzen	71-43-2	10	8	50	50
5)	Bromovaný difenylether ⁽⁵⁾	32534-81-9	0,0005	0,0002	nepoužije se	nepoužije se
6)	Kadmium a jeho sloučeniny (v závislosti na třídách tvrdosti vody) ⁽⁶⁾	7440-43-9	≤ 0,08 (třída 1) 0,08 (třída 2) 0,09 (třída 3) 0,15 (třída 4) 0,25 (třída 5)	0,2	≤ 0,45 (třída 1) 0,45 (třída 2) 0,6 (třída 3) 0,9 (třída 4) 1,5 (třída 5)	≤ 0,45 (třída 1) 0,45 (třída 2) 0,6 (třída 3) 0,9 (třída 4) 1,5 (třída 5)
6a)	Tetrachlor methan ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	nepoužije se	nepoužije se
7)	C10-13 chlorované alkany	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
8)	Chlorfenvinfos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3
9)	Chlorpyrifos (Chlorpyrifos-ethyl)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1
9a)	Cyklodienové pesticidy Aldrin ⁽⁷⁾ Dieldrin ⁽⁷⁾ Endrin ⁽⁷⁾ Isodrin ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	nepoužije se	nepoužije se
9b)	DDT celkem ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾	nepoužije se	0,025	0,025	nepoužije se	nepoužije se
	para-para-DDT ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	nepoužije se	nepoužije se
10)	1,2-dichlorethan	107-06-2	10	10	nepoužije se	nepoužije se
11)	Dichlormethan	75-09-2	20	20	nepoužije se	nepoužije se
12)	Di (2-ethylhexyl) ftalát (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	nepoužije se	nepoužije se
13)	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
14)	Endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
15)	Fluoranthén	206-44-0	0,1	0,1	1	1
16)	Hexachlorbenzen	118-74-1	0,01 ⁽⁹⁾	0,01 ⁽⁹⁾	0,05	0,05
17)	hexachlor-butadien	87-68-3	0,1 ⁽⁹⁾	0,1 ⁽⁹⁾	0,6	0,6
18)	Hexachlorcyklohexan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02

1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)
č.	Název látky	Číslo CAS ⁽¹⁾	RP-NEK ⁽²⁾ vnitrozemské povrchové vody ⁽³⁾	RP-NEK ⁽²⁾ ostatní povrchové vody	NPK-NEK ⁽⁴⁾ vnitrozemské povrchové vody ⁽³⁾	NPK-NEK ⁽⁴⁾ ostatní povrchové vody
19)	Isoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
20)	Olovo a jeho sloučeniny	7439-92-1	7,2	7,2	nepoužije se	nepoužije se
21)	Rtuť a její sloučeniny	7439-97-6	0,05 ⁽⁹⁾	0,05 ⁽⁹⁾	0,07	0,07
22)	Naftalen	91-20-3	2,4	1,2	nepoužije se	nepoužije se
23)	Nikl a jeho sloučeniny	7440-02-0	20	20	nepoužije se	nepoužije se
24)	Nonylfenol (4-nonylfenol)	104-40-5	0,3	0,3	2,0	2,0
25)	Octylfenol (4-(1,1',3,3'-tetramethylbutyl)-fenol)	140-66-9	0,1	0,01	nepoužije se	nepoužije se
26)	Pentachlorbenzen	608-93-5	0,007	0,0007	nepoužije se	nepoužije se
27)	Pentachlorofenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1
28)	Polyaromatické uhlovodíky (PAU) ⁽¹⁰⁾	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se
	Benzo(a)pyren	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	Benzo(b)fluoranthén	205-99-2	$\Sigma = 0,03$	$\Sigma = 0,03$	nepoužije se	nepoužije se
	benzo(k)fluoranthén	207-08-9				
	Benzo(g,h,i)perylene	191-24-2	$\Sigma = 0,002$	$\Sigma = 0,002$	nepoužije se	nepoužije se
	Indeno(1,2,3-cd)pyren	193-39-5				
29)	Simazin	122-34-9	1	1	4	4
29a)	Tetrachloro-ethylen ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	nepoužije se	nepoužije se
29b)	Tetrachloro-ethylen ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	nepoužije se	nepoužije se
30)	Sloučeniny tributylcínu (kationt tributylcínu)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
31)	Trichlorbenzeny	12002-48-1	0,4	0,4	nepoužije se	nepoužije se
32)	Trichlormethan	67-66-3	2,5	2,5	nepoužije se	nepoužije se
33)	Trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	nepoužije se	nepoužije se

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Tato proměnná představuje NEK vyjádřenou roční průměrnou hodnotou (RP-NEK). Není-li uvedeno jinak, použije se na celkovou koncentraci všech izomerů.

⁽³⁾ Vnitrozemské povrchové vody zahrnují řeky a jezera a související umělé či výrazně upravené vodní útvary.

⁽⁴⁾ Tento parametr představuje NEK vyjádřenou nejvyšší přípustnou koncentrací (NPK-NEK). Je-li NPK-NEK označena jako „nepoužije se“, pak se hodnoty RP-NEK považují za takové, které chrání také proti krátkodobým maximálním znečištěním v případě trvalých úniků, neboť jsou výrazně nižší než hodnoty odvozené na základě bezprostřední toxicity.

⁽⁵⁾ Pro skupinu prioritních látek bromovaných difenyletherů (č. 5) uvedených v rozhodnutí č. 2455/2001/ES je NEK stanovena pouze pro kongenery s čísly 28, 47, 99, 100, 153 a 154.

⁽⁶⁾ Pro kadmium a jeho sloučeniny (č. 6) se hodnoty NEK liší v závislosti na tvrdosti vody vymezené pomocí pěti druhů tříd: (třída 1: < 40 mg CaCO₃/l, třída 2: 40 až < 50 mg CaCO₃/l, třída 3: 50 až < 100 mg CaCO₃/l, třída 4: 100 až < 200 mg CaCO₃/l a třída 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Tato látka není látkou prioritní, nýbrž jednou z ostatních znečišťujících látek, pro něž jsou NEK shodné s těmi, jež byly stanoveny v právních předpisech používaných před dnem 13. ledna 2009.

⁽⁸⁾ DDT celkem zahrnuje součet izomerů 1,1,1-trichlor-2,2 bis (p-chlorofenyl) ethan (číslo CAS 50-29-3; číslo EU 200-024-3); 1,1,1-trichlor-2 (o-chlorofenyl)-2-(p-chlorofenyl) ethan (číslo CAS 789-02-6; číslo EU 212-332-5); 1,1-dichlor-2,2 bis (p-chlorofenyl) ethylen (číslo CAS 72-55-9; číslo EU 200-784-6); a 1,1-dichlor-2,2 bis (p-chlorofenyl) ethan (číslo CAS 72-54-8; číslo EU 200-783-0).

⁽⁹⁾ Nepoužijí-li členské státy NEK pro biotu, zavedou přísnější NEK pro vodu, aby tak dosáhly stejné úrovně ochrany jako zajišťují NEK pro biotu podle čl. 3 odst. 2 této směrnice. Prostřednictvím výboru uvedeného v článku 21 směrnice 2000/60/ES uvědomí Komisi a ostatní členské státy o důvodech a východisku pro použití tohoto postupu, o náhradních NEK pro vodu, jež stanovily, včetně údajů a metodiky podle níž byly náhradní NEK vyvozeny, a o kategoriích povrchových vod, k nimž by se měly vztahovat.

⁽¹⁰⁾ Pro skupinu prioritních látek polyaromatických uhlovodíků (PAU) (č. 28) platí každá jednotlivá NEK, tj. musí být splněny NEK pro benzo(a)pyren a NEK pro součet benzo(b)fluoranthenu a benzo(k)fluoranthenu a NEK pro součet benzo(g,h,i)perylenu a indeno(1,2,3-cd)pyrenu.

ČÁST B: POUŽITÍ NEK UVEDENÝCH V ČÁSTI A

1. Sloupce 4 a 5 tabulky: Pro každý daný útvar povrchových vod se použitím RP-NEK rozumí, že aritmetický průměr koncentrací měřených v různých časech v průběhu roku v žádném reprezentativním monitorovacím místě ve vodním útvaru nepřekračuje dotýčnou normu.

Výpočet aritmetického průměru, použitá analytická metoda a, neexistuje-li žádná vhodná analytická metoda splňující minimální kritéria výkonnosti, i způsob použití NEK musí být v souladu s prováděcími předpisy Komise, kterými se v souladu se směrnicí 2000/60/ES stanoví technické specifikace pro monitorování chemických látek a pro kvalitu výsledků analýz.

2. Sloupce 6 a 7 tabulky: U každého daného útvaru povrchových vod použití NPK-NEK znamená, že naměřené koncentrace v každém reprezentativním monitorovacím místě ve vodním útvaru nepřekračují dotýčnou normu.

V souladu s oddílem 1.3.4 přílohy V směrnice 2000/60/ES však mohou členské státy zavést statistické metody, jakou je například výpočet percentilu, aby tak zajistily přijatelnou míru správnosti a přesnosti pro stanovení souladu s NPK-NEK. Pokud tak učiní, řídí se tyto statistické metody prováděcími pravidly stanovenými regulativním postupem podle čl. 9 odst. 2 této směrnice.

3. S výjimkou kadmia, olova, rtuti a niklu (dále „kovy“) jsou NEK stanovené v této příloze vyjádřeny jako celkové koncentrace v celém vzorku vody. V případě kovů se NEK vztahuje ke koncentraci rozpuštěných látek, tj. k rozpuštěné fázi vzorku vody získané filtrací filtrem s otvory 0,45 µm nebo jinou rovnocennou předúpravou.

Členské státy mohou při posuzování výsledků monitorování vzhledem k NEK vzít v úvahu:

- a) přirozené koncentrace pozadí u kovů a jejich sloučenin, brání-li souladu s hodnotou NEK; a
 - b) tvrdost, pH nebo jiné parametry jakosti vody ovlivňující biologickou dostupnost kovů.
-

PŘÍLOHA II

Příloha X směrnice 2000/60/ES se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA X

SEZNAM PRIORITNÍCH LÁTEK V OBLASTI VODNÍ POLITIKY

Číslo	Číslo CAS ⁽¹⁾	Číslo EU ⁽²⁾	Název prioritní látky ⁽³⁾	Identifikována jako prioritní nebezpečná látka
1)	15972-60-8	240-110-8	Alachlor	
2)	120-12-7	204-371-1	Anthracen	X
3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazin	
4)	71-43-2	200-753-7	Benzen	
5)	nepoužije se	nepoužije se	Bromovaný difenylether ⁽⁴⁾	X ⁽⁵⁾
	32534-81-9	nepoužije se	Pentabromdifenylether (kongenery s čísly 28, 47, 99, 100, 153 a 154)	
6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmium a jeho sloučeniny	X
7)	85535-84-8	287-476-5	Chloralkany C ₁₀₋₁₃ ⁽⁴⁾	X
8)	470-90-6	207-432-0	Chlorfenvinfos	
9)	2921-88-2	220-864-4	Chlorpyrifos (Chlorpyrifos-ethyl)	
10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dichlorethan	
11)	75-09-2	200-838-9	Dichlormethan	
12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-ethylhexyl)ftalát (DEHP)	
13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	X
15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranthen ⁽⁶⁾	
16)	118-74-1	204-273-9	Hexachlorbenzen	X
17)	87-68-3	201-765-5	Hexachlorbutadien	X
18)	608-73-1	210-158-9	Hexachlorcyklohexan	X
19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturon	
20)	7439-92-1	231-100-4	Olovo a jeho sloučeniny	
21)	7439-97-6	231-106-7	Rtuť a její sloučeniny	X
22)	91-20-3	202-049-5	Naftalen	
23)	7440-02-0	231-111-14	Nikl a jeho sloučeniny	
24)	25154-52-3	246-672-0	Nonylfenol	X
	104-40-5	203-199-4	(4-nonylfenol)	X
25)	1806-26-4	217-302-5	Oktylfenol	
	140-66-9	nepoužije se	(4-(1,1',3,3'-tetramethylbutyl)-fenol	
26)	608-93-5	210-172-5	Pentachlorbenzen	X
27)	87-86-5	231-152-8	Pentachlorfenol	

Číslo	Číslo CAS ⁽¹⁾	Číslo EU ⁽²⁾	Název prioritní látky ⁽³⁾	Identifikována jako prioritní nebezpečná látka
28)	nepoužije se	nepoužije se	Polyaromatické uhlovodíky	X
	50-32-8	200-028-5	(Benzo(a)pyren)	X
	205-99-2	205-911-9	(Benzo(b)fluoranthén)	X
	191-24-2	205-883-8	(Benzo(g,h,i)perylene)	X
	207-08-9	205-916-6	(Benzo(k)fluoranthén)	X
	193-39-5	205-893-2	(Indeno(1,2,3-cd)pyren)	X
29)	122-34-9	204-535-2	Simazin	
30)	nepoužije se	nepoužije se	Sloučeniny tributylcínu	X
	36643-28-4	nepoužije se	(Kationt tributylcínu)	X
31)	12002-48-1	234-413-4	Trichlorbenzeny	
32)	67-66-3	200-663-8	Trichlormethan (chloroform)	
33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Číslo EU: Evropský seznam existujících obchodovaných chemických látek (EINECS) nebo Evropský seznam oznámených chemických látek (ELNICS).

⁽³⁾ V případech, kdy byly vybrány skupiny látek, jsou uvedeni jednotliví typičtí zástupci skupiny jako směrné parametry (v závorkách a bez čísla). Pro tyto skupiny látek musí být směrný parametr definován analytickou metodou.

⁽⁴⁾ Tyto skupiny látek obvykle zahrnují značný počet jednotlivých sloučenin. V současnosti nelze uvést vhodné směrné parametry.

⁽⁵⁾ Pouze pentabrombifenylether (číslo CAS 32534-81-9).

⁽⁶⁾ Fluoranthén je na seznamu jako ukazatel dalších, nebezpečnějších polyaromatických uhlovodíků.

PŘÍLOHA III

LÁTKY PODLÉHAJÍCÍ PŘEZKUMU PRO PŘÍPADNOU IDENTIFIKACI JAKO PRIORITYNÍ LÁTKY NEBO PRIORITYNÍ NEBEZPEČNÉ LÁTKY

Číslo CAS	Číslo EU	Název látky
1066-51-9	—	AMPA
25057-89-0	246-585-8	Bentazon
80-05-7		Bisfenol A
115-32-2	204-082-0	Dikofol
60-00-4	200-449-4	EDTA
57-12-5		Volný kyanid
1071-83-6	213-997-4	Glyfosát
7085-19-0	230-386-8	Mecoprop (MCPP)
81-15-2	201-329-4	Mošusový xylen
1763-23-1		Perfluorooktan-sulfonátová kyselina (PFOS)
124495-18-7	—	Chinoxifen 5,7-dichlor-4-(p-fluorfenoxy)chinolin Dioxiny PCB